

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број:Гж.бр.682/12
Дана: 15.05.2012. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Обрена Јездића, председника већа, Надежде Видић и Снежане Ковачевић, чланова већа, у парници тужиље М. Р. из У., чији је пуномоћник С. К., адвокат из У., против туженог Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Е.“ ДОО К. „Е.“ У., кога заступа пуномоћник Б. Р., дипломирани правник и тужене Компаније „Д. О.“ АДО Б., ради накнаде штете, вредност предмета спора 2.700.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Ужицу 1 П.бр.248/10 од 14.12.2011. године, у седници већа одржаној 15.05.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље М. Р. из У. и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ужицу 1 П.бр.248/10 од 14.12.2011. године.

Образложење

Ставом I изреке ожалбене пресуде одбијен је тужбени захтев тужиље М. Р. из У., којим је тражила да се обавезу тужени Привредно друштво за дистрибуцију електричне енергије „Е.“ ДОО К. „Е.“ У. и Компанија „Д. О.“ АДО Б., да јој на име накнаде штете солидарно исплате износ од 2.700.000,00 динара са каматом по стопи према Закону о висини стопе затезне камате почев од 11.06.2009. године до коначне исплате.

Ставом II изреке обавезана је тужиља да туженом Привредном друштву за дистрибуцију електричне енергије „Е.“ ДОО К. „Е.“ У. на име трошкова парничног поступка плати износ од 31.150,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде тужила је изјавила жалбу због: битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања .

Испитујући ожалбену пресуду у смислу чл. 372 ЗПП, Апелациони суд је утврдио да је жалба тужиле неоснована.

Тужена Компанија „Д. о.“ АДО Б. у поднеску изјављеном у оквиру рока прописаног за изјављивање жалбе, навела је да изјављује делимичну жалбу на одлуку о трошковима парничног поступка која је према својој садржини предлог за доношење допунског решења о трошковима, јер је првостепени суд пропустио да одлучи о захтеву овог туженог за накнаду трошкова парничног поступка, па ће првостепени суд посебним решењем одлучити о трошковима парничног поступка насталим између тужиле и тужене Компаније „Д. О.“ АДО Б.

Првостепена одлука није донета уз битне повреде поступка из чл. 361 ст. 2 тач. 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП-а на које Апелациони суд пази по службеној дужности, као ни уз погрешну примену материјалног права, нити уз битну повреду одредбе чл. 361 ст. 2 тач. 12 на коју се жалбама неосновано указује.

Првостепени суд је утврдио да је тужила била власник викенд куће и помоћног објекта-шупе у Ј. Г., које су у пожару изгореле у потпуности са свим покретним стварима. Тужила је непокретности наследила иза смрти сада пок. М. Р.

Увидом у извештај Хидрометеоролошког завода Србије од 08.04.2011. године утврђено је да је на подручју Ј. Г. код У. дана 11.06.2009. године било невреме које је захватило ово подручје између 21 и 23 часа. Била је грмљавина, киша и слаб пљусак, дувао је олујни ветар са максималним ударима од 17,2 до 20,7 метара у секунди из северног правца.

Викенд кућа тужиле била је прикључена са извода број 4 удаљености од напојне трафостанице око 850 метара. Заштита извода од пренапона изведена је уградњом осигурача од 80А у трафостаници, који су након пожара нађени у исправном стању. Заштита извода од пренапона изведена је уградњом катодних одводника К. О. 5 КА на изводима стуба број 1, на крајевима одвојака стубова број 35 и 43 и на кабловском прикључку за потрошача број 8 и сви су нађени исправни и неоштећени. Викенд кућа тужиле се напајала са бетонског стуба преко самоносивог Ал кабла, пресека 16мм који је у дужини око 15 метара нађен поред згаришта са оштећењима и изгорелом изолацијом, док је дужи део самоносивог кабла био неоштећен, смотан и окачен на носач на прикључном стубу.

На основу налаза и мишљења сталног судског вештака за пожаре, хаварије и експлозије дипломираног инжењера Н. С. утврђено је да је гром ударио у објекат тужиле за који није била обавезна громобранска заштита и да је прикључак на дистрибутивну мрежу био извршен по техничким прописима што искључује могућност настанка пожара преко нисконапонске мреже прањњем створеним у то време пренапонског таласа. На делу самоносивог кабла који је

повезан на електростуб дошло је до великих оштећења у дужини од 5 до 6 метара која почињу од куће тужиље према електростубу док је његов дужи део који води до нисконапонске мреже неоштећен, што указује да је гром ударио и запалио објекат тужиље. Катодни одводници и ваздушни осигурачи на електростубу нису реаговали, што би се догодило да је дошло до пренапона нисконапонске мреже у ком случају би дошло до њиховог избијања и оштећења одводника и осигурача, па је, искључена могућност да се пренапонски талас пренео преко нисконапонске мреже и самоносивог кабла на објекат тужиље који је изгорео у пожару, већ је гром извршио пражњење преко објекта који се запалио.

И по оцени Апелационог суда, правилно је одлучио првостепени суд када је одбио тужбени захтев тужиље, јер је оценом свих изведених доказа правилно утврдио да је штета на објектима тужиље настала услед удара грома као више силе, а не услед опасне делатности туженог Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Е.“ ДОО К. „Е.“ У., нити узрок штете потиче од електростуба тужене као опасне ствари, па не може ни одговорати за њу применом чл. 173 ЗОО.

Жалбени наводи тужиље о некомпетентности вештака Н. С., оцењени су као неосновани, јер његов налаз као сталног судског вештака уписаног у именик за област пожара, експлозије и хаварије који је у овој парници именован по предлогу тужиље, током првостепеног поступка ничим није доведен у сумњу, а у жалби није предложила извођење доказа који би у смислу чл. 359 ст. 1 ЗПП представљали нови доказ.

Супротно жалбеним наводима тужиље, није било нужно извођење доказа увиђајем, јер су последице пожара и преостали трагови утврђени на основу њиховог детаљног и јасног описа у Извештајима МУП–а РС, Сектора за заштиту и спасавање, Одсека за заштиту и спасавање у У. и Комисије „Е.“ ДОО К. и у Записнику Компаније Д. ДОО, сачињеним на основу непосредног запажања овлашћених лица и на основу исказа ових лица као сведока. Међутим, правилно је првостепени суд узрок и центар настанка пожара утврдио на основу налаза и мишљења вештака чија су ужа специјалност пожари, експлозије и хаварије, а компетентност потврђена избором за сталног судског вештака који доказ је изведен у расправном поступку по правилима прописаним ЗПП, па има јачу доказну снагу у односу на контрадикторне закључке које су извели радници МУП-а након извршеног увиђаја који је, по природи поступка, извршен ради провере да ли постоји сумња о постојању елемената неког кривичног дела.

Правилно је поступио првостепени суд када је одбио предлог тужиље за извођење доказа вештачењем и од стране вештака електроинжењера, јер вештак те струке није компетентнији да се изјасни о узроцима пожара од вештака чија је то ужа специјалност.

Како на правилност првостепене одлуке не утиче ниједан жалбени навод, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу чл. 375 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка у односу на туженог Привредно друштво за дистрибуцију електричне енергије „Е.“ ДОО К. „Е.“ У., јер је донета сходно чл.149 ст.1 и 150 ЗПП, а на неправилност обрачуна се жалбом не указује.

Другостепени суд је применио претходно наведене процесне одредбе садржане у раније важећем Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), а на које упућује одредба чл. 506 ст. 1 сада важећег ЗПП, који је ступио на снагу 01.02.2012. године („Службени гласник РС“ бр. 72/11).

**Председник већа-судија
Обрен Јездић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**